

ובצִהָרִים - אָבָא חֲזַר הַבֵּיתָה.
 יוֹנִי רָץ אֵלָיו בְּשִׂמְחָה וְאָמַר:
 "שָׁלוֹם, אָבָא,
 תִּרְאֶה, קָנֹו לִי נְעָלִים חֲדָשׁוֹת!"
 וְשׁוֹב הִתְחִיל לִלְכֹּת בַּחֲדָר.
 שְׂאֵבָא יִרְאֶה.
 וְאָבָא אָמַר:
 "הֹו, תִּתְחַדָּשׁ, יוֹנִי הַחֲמוּד!
 גַּם לִי יֵשׁ הַפְתָּעָה בְּשִׁבְלָהּ, יוֹנִי."

אבא הוציא מתוך הכיס - בִּרְטִיס.
על הברטִיס הִיהָ כְּתוּב לְמַעַלָּה:
"בִּרְכַּת-הַמְּזוֹן."
ובאותיות קטנות הִיְתָה כְּתוּבָה
כָּל בִּרְכַּת-הַמְּזוֹן.

שְׁלֹא יִתְלַכְלֶךְ, שְׁלֹא יִפֹּל, שְׁלֹא יִקְרַע.
כִּי כֶּךָ שׁוֹמְרִים עַל דְּבָרִים קְדוּשִׁים.
וּכְשֶׁתִּגְדֹּל עוֹד יוֹתֵר, וְתִדַּע גַּם לִקְרֹא -
נִקְנָה לָהּ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, גַּם סְדוּר.

"אתה יודע מה זה, יוני?"
- שָׁאַל אָבִא.

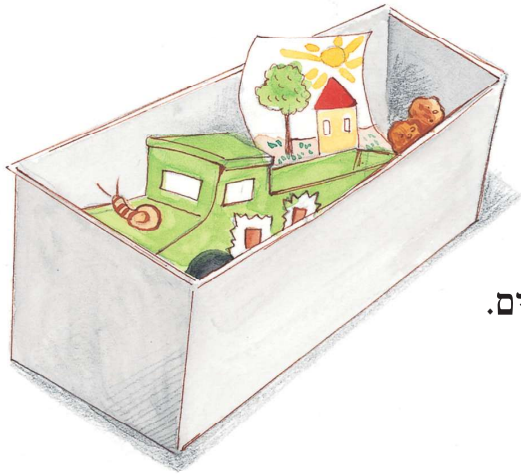
"מה זה באמת?" - שָׁאַל יוֹנִי.
"זהו בִּרְכוּן. בִּרְכַּת-הַמְּזוֹן כְּתוּבָה כָּאֵן.
אַחֲרֵי הָאֲרוּחָה, תִּקַּח אֶת הַבִּרְכוּן
וְתִבְרַךְ מֵתוֹכּוֹ אֶת בִּרְכַּת-הַמְּזוֹן.
כְּשֶׁתִּגְמַר לְבִרְךְ - תִּנָּיֵחַ אֶת הַבִּרְכוּן
בְּמָקוֹם נָקִי וְשֹׁמֵר.
אתה, הֲרִי, כְּבֵר גָּדוֹל וְאַחֲרָאִי.
אתה תִּשְׁמַר עַל הַבִּרְכוּן

"הו" - שָׁמַח יוֹנִי - "איזו מתנה נהדרת.
עכשיו אוכל לְבִרְךְ מֵתוֹךְ הַבִּרְכוּן,
מִמֶּשׁ כְּמוֹ גָּדוֹל.
וגם אֶשְׁמַר עַל הַבִּרְכוּן
שְׁלֹא יִתְלַכְלֶךְ, שְׁלֹא יִפֹּל, שְׁלֹא יִקְרַע.

אָבֿל אַיפֿה כֿדאי לי לִשְׁמֹר אוֹתוֹ?
כִּמּוֹכֵן, בִּתְּוֹד הַקֶּפֶסָה שְׁלִי.

אָבֿל, הַקֶּפֶסָה, הָרִי, מְלֵאָה בְּכֹל מִינֵי דְּבָרִים.
לֹא יָפֶה לְהַנִּיחַ אֶת הַבְּרֻכּוֹן
עִם כָּל הַדְּבָרִים בַּיַּחַד.

נִגַּשׁ יוֹנִי אֶל הַקֶּפֶסָה.
הוּא הָרִים אֶת הַמִּכְסָה
וּפָתַח אֶת הַקֶּפֶסָה
וְהִתְחִיל לְהוֹצִיא מִתּוֹכָהּ אֶת הַדְּבָרִים.
רֵאשׁוֹן הוֹצִיא מִשָּׁם
אֶת הַחִלְזוֹן. הוּא יָצָא לְחָצֵר
וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ שׁוֹב בֵּין הַצְּמָחִים.

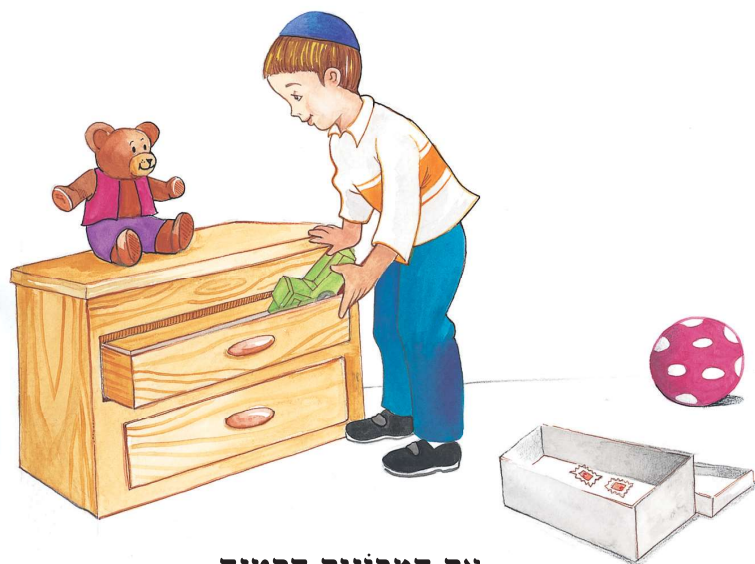

אַחֲרֵיו - הוֹצִיא אֶת הָעוֹגֶזֶה הַשְּׁנִי.
הוּא בֶּרֶךְ וְאָכַל אוֹתָהּ בְּהֵנָּא.

עֲכָשִׂיו - הֶצִיֹר הִיפָה שְׂצִיר.
הוּא נָתַן אוֹתוֹ לְאִמָּא בְּמִתְנָה.

את המכונית הקטנה
הוא הניח במגרת המשחקים.

ואחרונים חביבים
- הבולים הצבעוניים -
חזרה לתוך הכיס שלו.